

بسم الله الرحمن الرحيم

خلافت بيا تاسيسوو، خپلو جوماتونو او مقدساتو ته له سره ژوند ورکوو او کفر پر خپل ځای کېنوو!

(ژباړه)

په نړۍ کې ميليونونو کسانو د يوه کال په موده کې له نړيوالو او داخلي رسنيو څخه، د حاکمو نظامونو، نهادونو او صحي وزارتونو واقعيتونه ليدلي او د ماتې شاهدان يې دي. د دغو نهادونو په سر کې د روغتيا نړيوال سازمان دی. د کرونا وبا پر وړاندې د مقاماتو او مسوولينو ماتې، چې زرگونه کسان يې مړه کړل، سياسي او سازماني بې غوري، د مړينو چټک زياتېدل، د صحي تجهيزاتو کمښت او د حل موندې ورو حرکت، خلک سخت اندېښمن کړي دي. خو دغه ماتې هېڅ د حېرانتيا وړ نه ده؛ ځکه بشر د ژوند په ايماني، سياسي، اقتصادي، ټولنيزو، پوهنيزو، خدماتي او صحي برخو کې، د سقوط په حال کې دی. روغتيايي برخه هم په ټولنه کې د نورو برخو په څېر په نړيوال نظام کې، د يوه بازار په څېر ده، چې واکسين، دارو او خوراكي مواد پکې پلورل کېږي. لکه څنگه چې بيولوژيکي او د تحقيقاتي وسلو فابريکې، په سخت حالت کې د بشريت په وژلو کې لومړی ځای خپل کړی. دغه جنايت په داسې حال کې تر سره کېږي، چې نړۍ په علمي او ټکنالوژيکي ډگر کې پرمختگ کړی دی. وروسته له هغې چې اسلامي خلافت په ۱۳۴۲ هـ.ق کال د رجب په ۲۸ مه، چې د ۱۹۲۴م، د مارچ له درېيمه سره برابره ده، سقوط وکړ او په سلو کلونو کې د پانگوال نظام په پلي کولو سره، دغه ډول پېښې د بشر او امت لپاره يو طبيعي امر دی.

د نړۍ پر رهبرانو د پوره باور نه شتون، نا امني او د داسې حاکم نه شتون، چې د خلکو امور سرپرستي کړي، داسې يوه صحنه ده، چې مسلمانان يې هره ورځ گوري. مخکې له دې چې الله سبحانه وتعالی کرونا وبا راولي، اسلامي امت له دې څخه په سختو او خطرناکو بلاوو او مصيبتونو کې گير دی. ټولشموله او واقعي وبا د مسلمانانو لپاره دا ده، چې په خپله خاوره کې يې کفري نظامونه پلي کېږي، د داسې کسانو غلامان شوي، چې مصيبتونه او بلاوې پرې راولي. په داسې حال کې چې اسلام د ژوند اړوند هېڅ څه نه دي پټ کړي، خو دا چې هغه يې ښکاره کړي؛ لکه څرنگه چې الله سبحانه وتعالی ټول شرعي احکام په فرد، ټولنه او دولت پوري تړاو لري، نازل کړي، خو بشر باثباته او ارام ژوند ولري. هغه څه چې يوازې حکام يې بايد وکړي دا دي چې قران کریم او د رسول الله صلی الله عليه وسلم سنتو ته مراجعه وکړي. دغه راز لارښوونه ورته کوي چې څرنگه له مصيبتونو سره مبارزه وکړي. له غرب سره د اسلامي خاورو هېوادونو وفاداري د دې لامل شوې، چې مسلمانان منحط کړي. دغه ډول پېښې د پانگوال نظام اصلي څېره ده، دا هغه اېډيالوژي ده چې پر نړۍ د گډ سياسي او

مادي گټې پر اساس حاکمیت کوي. دغه راز د انسان ژوند ته هېڅ راز ارزښت نه ورکوي؛ ریا، نفاق، بې عدالتی، ظلم او دېته ورته معیارونه او خطرناکه لارې چارې یې په مسلمانانو کې عامې کړي دي.

په اسلامي خاورو کې حاکم سیکولار مشران او نظامونه یې د ښکېلاکګرو په مرسته او له کرونا وبا څخه په استفادې د اسلام پر وړاندې خپلې جګړې ته لار شددت ورکوي. د نړیوالو کفری سازمانونو او روغتیا نړیوال سازمان د لارښوونو له مخې په ټوله نړۍ کې مسلمانان د جمعې له لمانځه منع شوي. تر هغه ځایه چې د جوماتونو ملا امامان یې نیولي او لمونځ کوونکي یې وهلي او ډبولي دي. په اشغال شوي فلسطین کې یې الاقصی جومات بند کړ او مسلمانان له لمونځ کولو محروم شول. په داسې حال کې چې دروازې یې د یهودیانو او سیل کوونکو پر مخ پرانیستې دي. همدارنګه په مصر او تونس کې هم مسلمانان د جمعې لمانځه ته د تللو پر مهال له وهلو او شکنجې په امن کې پاتې نه شول.

دغو مفسدینو جوماتونه بند کړي، په داسې حال کې چې فساد کوونکي په ډاډه زړه خپل فساد ته دوام ورکوي. دغه راز بازارونه، تجارتي مرکزونه، بانکونه او رستورانټونه فعالیت کوي. دغه نظامونه اجازه ورکوي، چې لوی دولتي فعالیتونه او کنفرانسونه جوړ شي، پرته له دې چې د وبا د مخنیوي لپاره یې څه کړي وي. هغوی غواړي چې مسلمانان له خپل دین څخه لرې کړي او د لمانځه حلقه وشلوي. جوماتونه بند کړي، لمونځ کوونکي وځوروي او غواړي په دې ډول خپله توطیه په ډاګه کړي. ځک له هغه وخته د فلسطین مبارکه خاوره او الاقصی لومړنۍ قبله او درېیم حرم اشغال شوی. ځکه چې هغه وخته د بما انزل الله حاکمیت او اسلامي دولت سقوط وکړ او د مسلمانانو حالت خراب شو؛ هغه څه چې الله سبحانه وتعالی نازل کړي وو او هغه دولت چې اسلام یې پلی کاوه، له منځه لاړ.

له ابو امامه رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:

«لَتُنْقَضَنَّ عَرَى الْإِسْلَامِ عُرْوَةٌ عُرْوَةٌ، فَكَلِمًا انْتَقَضَتْ عُرْوَةٌ تَشَبَّثَ النَّاسُ بِالنَّيِّ تَلِيهَا، وَأَوْلَاهُنَّ نَقْضًا الْحُكْمُ وَأَخْرَهُنَّ الصَّلَاةَ» (رواه ابن حبان في صحيح)

ژباړه: د اسلام حلقې یو پر بل پسې شلېږي، هر کله چې یوه حلقه وشلېږي، خلک پر بله منګولې لګوي، لومړی حلقه چې وشلېږد د اسلام حاکمیت و او وروستی یې لمونځ دی.

که څه هم میلیونونه مسلمانان په نړۍ کې ژوند کوي، خو بیا هم مکي حرم له لمونځ کوونکو خالي دی، د جماعت او جمعې لمونځ نه ادا کېږي، د مکې دروازه د مسلمانانو پر مخ تړل شوې ده، چې دا د مسلمانانو لپاره تر ټولو بد حالت دی. دا هغه څه دي چې د خلیفه پر نشت دلالت کوي. څوک چې د اسلام او د هغه د شعایرو

لپاره، په ورته حالاتو کې پاڅون کوي. مسلمانانو نور د اسلامي خلافت نشت درک کړی دی. هغه دولت چې مسلمانانو ته وحدت وربښي او له الله سبحانه و تعالی څخه د مسلمانانو په اړه وېره لري. دغه راز د امورو سرپرستي، له عقایدو یې دفاع، له ذهنونو، بدن، خاورو او پانگو څخه یې هر اړخیزه ساتنه کوي.

د خلافت او د بما انزل الله تعالی له حاکمیت پرته، کفار پر نړۍ حاکم شوي او پرته د مسلمانانو له خلیفه، ځواکمن دولت او ځواکمنې اردو له سر خوري حکومت کوي. اسلامي امت یو واحد امت دی، خو نن وخت یې وحدت یو دولت نه شي تمثیلولی. پر هغه واحد خلیفه چې یوازې اسلام پلی کوي، حکومت نه کوي. له همدې امله اسلامي امت، سیاسي، اقتصادي او نظامي پرېکړې نه شي کولی. د مسلمانانو دښمنان، د اسلامي خاورو د بېلولو، د مسلمانانو له وژلو او کډوالو څخه لاس نه اخلي، تر دې پورې چې مسلمانان یې مجبور کړي، چې کفري هېوادونو ته کډوال شي، لکه؛ د سوريې، اشغال شوي فلسطين، افغانستان، چيچین، عراق، کشمیر، هند، افریقا، مصر، سوډان، لیبیا، قبرس او اندلس مسلمانان. دغه راز مسلمانان په دغو خاورو کې بې چاره او کمزوري دي. استعمارگر کفار د تړونونو، خاینانه هوکړو، استعماري فرعی او اساسي قوانینو په وسیله پرې حاکم شوي دي. مسلمانان بېوزله شوي، په داسې حال کې چې خپله د ډېرو پانگو مالکان دي. پر حیثیت یې لوبې کېږي، په داسې حال کې چې خپله عفت او پاکي لري. د دین او دنیا په چارو کې غافل او جاهل شوي دي، خو خپله د علومو، فنونو، روغتیا، ریاضیاتو او نجوم برخو بنسټگر دي. ذلیل او حقیر دي، په داسې حال کې چې نیکونه یې فاتحان او مجاهدین وو؛ نیکونه یې هغه کسان وو چې په خپلو وینو یې دنیا وگټله او د تاریخ په لویه برخه (د خلافت په زرین او فعال اسلامي ژوند کې) پر نړۍ حاکم وو؛ هو! د مسلمانانو د ژغورنې یوازینی لار دا ده چې بېرته اسلامي خلافت تاسیس کړي، خو چې اسلامي امت ته بېرته ژوند ورکړي، امت واحد شي او دولت یې راشي، چې له دې سره به الله سبحانه و تعالی راضي شي. دا هغه څه دي چې هر فعال مسلمان یې باید وکړي.

الله سبحانه و تعالی فرمایلي دي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾

[سورة الأنفال: 24].

ژباړه: اې! هغو کسانو چې ایمان مو راوړی؛ د الله سبحانه و تعالی او پیغمبر صلی الله علیه وسلم دعوت و منی، کله چې تاسو ته د هغه شي په لوري بلنه درکړي، چې تاسو ته ژوند درکوي. پوه شی چې الله سبحانه و تعالی د انسان او د هغه د زړه تر منځ حایل دی او د قیامت په ورځ به د هماغه لوري ته ورغونډ شی.

لیکونکی: غاده محمد حمدي - ولاية السودان

ژباړن: الهام پردیس